

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Львів, 15. вересня 1927.

Львівський засвієський Комітет став

вий ініціативний комітет праці (субкомітет), до якого між іншим увійшли: Ревізіонний Союз Українських Кооперативів, Сільський Господар, Центр-Банк і представники Українського Центр. Комітету допомоги жертвам повені. На терені львівського повітства діють вже такі комітети: 1) Комітет м. Львова, 2) Комітет гр.-кат. Митрополічного Ординаріату (не рахуючи особистої акції о. Митр. Шенціцького, який від себе призначив на акцію допомоги 120.000 зол., себто адже більше, як дотеперішні державні воміч, і розпочав облідику наявної катастрофи області), 3) Червоний Хрест (що розділив в Дрогобичі 1.000 зол. і дає ще більше), 4) Український Ц. Комітет допомоги жертвам повені, 5) Руський (московіфільський) Ратушковий Комітет під проводом радн. В. Куриловича (цей комітет не рахує на збірковій успішні в краї, але сподіється зібрати сплатні суми в Чехословаччині, Югославії й Америці, до віби то наші „староруси“ мають великі впливи), 6) Тов. господарське (польське), 7) Польський Комітет допомоги дітям, 8) Рольничий Союз і Ревізіонний Союз (московіфільські), 9) Тов. Школи Львівської і 10) „Малопольське“ різниче Т-во.

Восісляй Комітет створив три секції: 1) допомоги дітям (до якої входить від українців представник Т-ва опіки над дітьми і молоддю), 2) кредитової допомоги (входить представник Центр-Банку) і 3) збірки датків в натурі (одяг, будівельні матеріали, різниче знаряддя).

Успіхи зводували розміри і наслідки катастрофи поодинокі референти. На 27 повітів, що творить львівське повітство, навішених катастрофою повені є 17 повітів. Найбільше знищені є міщанські повіти і прилітрянські (Львів, Старий Самбір, Дрогобич). Жертв в людях є досі 10. Повина навістала 410 громад (Сяніч — 85, Самбір — 55, Перемишль — 30, Діско — 40 і т. д.), а в них 12.038 родин. Негальної допомоги потребує кругло 3.000 родин на виживлення, 680 родин на помешкання, 60 втратили хати, 586 родин на одяг і 682 родин на апарати праці. Міністерство праці і суціль. опіки уклало досі на негайну допомогу 70.000 зол., яку розділено в 12 повітат.

Шкоди в різниці поки що важко осязнати. Це стається пізніше, бо подекуди ще й дої вода стоїть на полях. Правадоподібно найбільші шкоди будуть в Дрогобиччині. Дотеперішня поверховна оцінка висловлюється сумою 800.000 зол. Але вже тепер можна твердити, що шкоди в різниці у львівському повітстві внесуть кілька мільонів золотих. Шкоди в різниці повстали через забрання обжиових засобів, замуднення сіл і покосів та залягання етоділ і стирт. Великі тем шкоди є в лісах.

Катастрофа повені сильно погіршила санітарний стан населення. Поки що нема докладних відомостей, однак замулення доміл і порушення санітарії викликає велику небезпеку терміни і чорного тифу. Поміч муєнт яти в напряді омушення доміл, відбудови пелет і росадки вапна на дезінфекції терміни.

Шкоди в комунікаціях (роз'єднані інж. браковані) через знищення доріг, мостів і придорожньої під'їздки впливають на державні дорогах 450.000 зол. на лінії (самостійний, державні) 400.000 та на повітових і громадських дорогах 1.100.000 зол., разом 2.950.000 зол. Держ. міністерство праці і суціль. опіки аналізувало на направи доріг і мостів 750.000 зол., а решту обіцяє дати в недалекому часі. Найбільші дорожні знищення є в повітах Старий Самбір і Дрогобич. Державною допомогою будуть комунікації всі засоби доведені до первісного, себто якого стану. Перервана комунікація у львівському повітстві буде наладжена ко кінець біжучого тижня.

Війни війна. Експерт подав дотеперішні впливи львівського комітету. Дої вплинуло в варшавського комітету — 70.000 зол., Банк Зайонську Сілка зароб. дав сім'ю малу квоту, бо 800 зол., Мисль Каса у Львові також сім'ю квоту 1.000 зол., Тов. Кредитове Земельне (літвінське) 2.000 зол., адвокати в Влодлава прислали 112 зол. і т. д.

Після звіту розвинулася дискусія. Представники преси вказували на сім'ю дрібні датки банків, особливо заграницьких, які тягнуть в населення останні зол. в жертву або нічого або сім'ю

ні суми. Крім того висловлено побажання, щоб львівський повітський Комітет подав збірні дані не лише в львівського повітства, але в цілої Сх. Галичини, а головні зі статистичного відомства, де катастрофа найбільша. Вкінці запримічено, що балазним було би зняти в катастрофи інситувати в кінотеатрах в супроводі рефератів створили катастрофи, бо не авернуло би увагу громадянства на страхіття катастрофи і викликало б відповідну реакцію громадянства.

Розбудова ратушної акції.

Повітові ратушні комітети осяжували даліше: В Галичі (4. IX.) під проводом д-ра Меркуна. Комітет занявся збіркою жертв і засобів поживи та переведенням точної статистики пошкоджених. — Повітовий Ратушковий Комітет у Лежайському розпочав працю 11. п. м. Головою Комітету є о. пар. Матвій Хомань, секр. упр. школи Мих. Вубрей, кас. канц. адв. Брон. Гелініський. Комітет переслав першу збірку в сумі 195 золотих до Центр-Банку у Львові. Вложили: читальня „Прогресу“ в Лежайську 100 зол., Кружок Р. Ш. в Лежайську 50 зол., кооператива „Самоміст“ 40 зол., М. Вубрей 5 зол. — Повітовий Комітет у Стрілісках Нових приступив до праці під проводом свого голови дир. Вітошинського. Характеристична річ, що староста в Бібрі поставив до патного Комітету несприхильно, заявляючи, що *такіого комітету не треба, бо будзе заложено радowy*. Повітовий Комітет ухвалював теж у Мостиськах (12. IX.). Головою його вбрано адв. д-ра Льва Кулиницького, секр. дир. Ст. Байдау. Комітет виробив план широкій акції в цілому повіті, приступивши до осноування місцевих комітетів по всіх громадах. Повіт поділено на райони, в кожному районі визначено мукла доліря. Цілу допомогую акцію Комітет вестиме самостійно, підчиняючись тільки Центральному Комітету у Львові.

Перший відгук з чужини.

Наша Редакція дістала з Відня лист в німецькій мові, який вказує, що акція Українського Центрального Комітету Допомоги Жертвам Повені паходить відгук і шире спочуття навіть між прихильними нам чужинцями. Ось цілім серцем відгук трагічне положення жертв катастрофи, що пробивається з листу: „Глибоко болючи над страшним нещастям, що наслідком катастрофального вилуку рік навістало українське населення Східної Галичини, дозволю собі вислати на Ваші руки дрібну лепту в квоті 4 доларів на нещасних потерпілих, щоб хоч в дрібнесенькій частині приложити руку до зменшення людської нужди й горя“ — Шарльота Ліс, Відень V. *Rampstorffergasse 40/11.*

ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ.

На допомогу жертвам повені на владкову книжочку ч. 8.165 Центр-Банку, Львів, Ринок ч. 10, зложили даліше:

Д-р Федак Степан (Львів) 10 зол., радн. д-р Конач Іван (Львів) 10 зол., Баргеріна Анна (Львів) 10 зол., Науковец Т-во ім. Шевченка (Львів) 50 зол., д-р Марек Райхенштайн (через д-ра Панчиньшна, Львів) 50 зол., Гуменик Теодор (Яструбиди п. Кристинопіль) 5 зол., Михайло Сеница (Синіхін, п. Підліски Мали) 10 зол., Чепальовський Степан, судовий офіціал (Мединич) 10 зол., Алтонікова Анна (Покропівна, п. Коалів, місцева збірка) 14.50 зол., д-р Марціян Дзерович (Шавинич) 20 зол., Запомоговий Комітет Нестерівний п. Олів (збірка) 41 зол., адв. д-р Теодор Жовітчук (Вроди) 50 зол., о. Мирон Коратко, Ходоів (збірка в перелі) 50 зол., Учениці III. держ. учит. семінарія у Львові 30 зол., Шарльота Ліс у Відні (через „Лізо“) 4 долари.

Разом виказало сьогодні 350.50 золотих і 14 доларів. У вчорашньому числі „Ліза“ виказало 6.157.40 золотих і 133 долари. До дня 13. ч. м. зложено в Центр-Банку 6.507.90 золотих і 147 доларів.

Поміжним здвигнути дім-захиот для українських письменників і журналістів у Львів. Засідчим ділом зрозуміння важкої культурної праці і вплив сясу відячності українським робітникам перелі Жертв слати на адресу: Львів, Підвал ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, книжечка ч. 1141.

Нова фортеця.

Відкриття захоронки в Знесінню.

Вже десята захоронка почала в самому Львові і його найближчих околицях свою корисну працю в дошкільному вихованні дітей. Кружок „Рідної Школи“ ім. Володимиря Великого в Знесінню святкував дня 8. ч. м. святочне відкриття місцевої захоронки.

Відай ні на одному з передмість Львова не так тяжко започаткувати щось суто-українського, як це має місце в нашій місцевості. Однак, не зважаючи на перешкоди як польського інспекторату, так нашої власної темноти, удалось таки по усильним трудах діяти свідомішим громадянам до утворення своєї шкідки.

Ідею заложення захоронки в Знесінню започаткувала народня організація Знесіння, доручивши переведення її в життя членові президії п. Василю Шевчукові (прив. урядовцеві). Притятий на себе обов'язок сповнив п. Василь Шевчук якнайсолідніше, виконавши доручення не на слові, а на ділі. Витерпів він багато від скритих ворогів українства і від місцевих, неоправних пияниць та звихнених харатерів, однак роботи не покинув.

Горячим прихильником захоронки, як і всього, що культурне і для людей корисне, був і є п. Петро Лунь (будівельний підприємець). Не зважаючи на великі видатки на освіту своїх дітей за границею, спішить він усе з більшими жертвами на культурне піднесення Знесіння. Саме п. Лунь започаткував жертвенність на захоронку сумою 200 зол. з тим, що кожного місяця платитиме 20 зол. постійно.

Місцеві громадяни виповнили жертвами п. с. до 1000 зол., за що їм належиться подяка.

Трицятіро діточок з родичами, по вислуханню Служби Божої у знесінській церкві та повчаючий проповіді о. кан. А. Білинкевича, увійшло дня 8. ч. м. в год. 9.30 рано до салі читальні „Прогресу“ в Знесінню. Прибули і представники наших центр. шкільних установ: від Головної Управи „Рідної Школи“, від Централі захоронки зі Львова і місцевий парох о. Білинкевич. В імени місцевого кружка привітав присутніх п. Агатон Добрянський. З черги промовляли: делегат Сніляк від Гол. Управи „Р. Ш.“ і п. Лука Старицький від громади Знесіння. Дивно вражала повна відсутність виділу читальні в Знесінню... Малі хлопці і дівчатка слідували з великим зацікавленням за всім, що творилось довкола них. Будуть з них колись завзяті українці!

Уже четвертий день їде дошкільна наука. Діти будять рано родичів і просять вести їх до захоронки. Снідання хочуть пити тільки в захоронці, а не в дома. Радять малі хробачки записатись навіть своїм мамам до захоронки, бо там добре!

Українська захоронка в Знесінню — це велика радість для місцевих культурних робітників, це наш новий успіх. Бажаю дальшого успіху голові місц. кружка „Рідної Школи“ п. Василю Шевчукові, дякуючи повну надію, що наші діти, вирвані з рук польських черниць, не будуть такі національно покаралені, як були досі.

А. Добрянський.

Темна історія.

Причинок до „сальової“ поведінки львівської поліції.

В нашій редакції виявляється мати (враз зі свідками) неспасливого хлопця Івана Станіслава Лідику, уч. VII. кл. школи Гриньчешка у Львові, який помер наслідком дуже темної історії, до цього часу нероз'ясненої слідством.

Його мати Івахова (по другім чоловіці), сторожика в домі при вул. Траугутта, впала жертвою нежданого, брутального румаші. Поліція прийшла й викладати з хати, думая, що Івахова аж до цієї хвилини не одержала ніякого клаптика паперу з повідомленням, що має опорожнити свою кімнату. Канєнція, де вона служила, мала

кількох власників і кожний з них давав їй різні накази. Але в наслідній румаші відіграв чималу ролю (конфідент поліції?) Дмитро Кеур, залізничник, жонатий, обурений на Івахову за те, що вона не піддавалась його настирливим залицянням; він часто находив її та постійно випикував різні „непорядки“ в канєнці, за які її погрожував. Поліція, що прийшла „румашувати“ вагітну Івахову, поводитися так брутально, що суєсім стали в її обороні. Коли її вляковано до яти, поліція не хотіла допустити її синка Із Станіслава Лідику до неї і при цій нагоді один з них почав викручувати хлопцеві руки, а врешті штовхнув його до мурі так сильно, що хлопець ударив головою в мур і впав без тям. Відвезений пізніше до шпиталю, хлопець помер на западанні мозку.

У заведенні судової медицини секція трупа ствердила, що хлопець помер не від якихсь внутрішніх ран, а „ймовірно від западання мозку, що повстало наслідком якоїсь інфекційної недуги, якої ассувати не було можна“. „Газета Поранки“ додає до цього пояснення, що такий осуд лікарів покривається із візнаннями матері хлопця, яка мала буцім-то заявити у свідстві, що її син набрався на вакаціях інфекційної недуги (шкарлатини). П. Івахова рішуче заперечує цьому. Хлопець ходив 7 літ до школи і школи не був недужий. Колиб навіть прийняти, що він ходив з інфекційною недугою, то важко зрозуміти, чому він помер на неї нагло, без зазначеного пронесу заведуння, який бував при кожній інфекційній недугі, і то саме після того, коли поліція, які при румаші, як нас запевняють, були підпільні (підпосні Кеуром?), шпуркували хлопця головою до стін!

Як не як, а наліт несприхильний до цієї справи глядач мусить признати, що вся ця історія кидає дуже темну тінь на поведінку львівської поліції при такій часто формальній справі, як „румаші“ Про не говорять сумні наслідки: вагітну жінку відвозять до шпиталю, а її 15-літній син у шпиталі змирає!

відгуки дня.

Землетрус у Львові.

Балакаючи про землетрус в різні тастих світа тув я не раз слова львовля, повні задоволення і автохтошної гордості.

— Бачите, а наш старий Львів стоїть як мур. Нарікаємо на нього за його бруд витикаємо йому аміну метрики, гаїмь за малверзачі від політичних до кшпелькових включно, а від тани щось варт. Ні разу не було ще в ньому землетрусу.

— Земляного трусу, правда, не було але зате сім'ям було поліційних трусів — відповіла.

— Ви зараз по фейлетоністичному! Сук у тім, що Львів стоїть на такій сильній підставі, що його ніяка сила не верухне.

— Щось так як Наймана на посаді президента міста.

— Ви смієтесь, але хто знає, чи тут нема якогось зв'язку...

Я тоді сміявся, бо я як було не сміятися. Але тепер бачу, що одається такий мій розмовель мав рацію.

Не минуло ще й два тижні від тасу, як Найман вибіг в „добітом“ з магістрату, а вже... землетрус у Львові!

До нашої редакції вскопав низкі в хвилиночку один зі анакоміх.

— Пацове! — крикнув від порога — Цей ніч був у Львові землетрус. Моє ліжко задило по підлі кімнаті.

— Господице! Що ваше ліжко їздило по підлі кімнаті, не те не є ніяким доказом на землетрус.

— Ви якісь смішні люди. Телефону не маєте, на новини не цікаві, а хочете, щоб газета розходилася...

— Чи думаєте, що як ми валилимо про їду нашого ліжка по кімнаті, то не збільшить інтерес до газети!...

— Добре... А я їду до „Нового Часу“ і буде те бачити... Гримкув джерма аж уої газетилене. Я сміявся також, але не жаль швидко перестав сміятися, бо ствердив, що наш інформатор не помилявся.

У Львові був землетрус. На око ліба це виробив він шкід. От може ще кому їздило ліжко, або янав який такий предмет на голову. Ні одно ні друге не рахується за велике нещастя. Але вони тільки так на око виглядає. Вчорашній землетрус пообіщав не мали

співини, що побив Палієва В. 3-6, 6-2 і 6-4 а Я. Рожанковський і програє 0-6, 0-8 і 3-6. Виграв наймолодший зі сеньорів, зрештою, найліпший гравець, скромний і симпатичний. Але нема сумніву, що з Сасиком і Куличиком не пішло б йому так легко, як з Прощином.

Юніори грали всіх шістьох і першу нагороду дістав також найліпший, талановитий гравець, Ю. Пачовський. Крім нього подають ще наші два брати Куличики.

В дамській сімці грали тільки чотири жінки, всі чотири майже рівно сильні, зацікавлені і витревані. Діабої тривали довго, між бігав без уніпу часто й по 10 разів туди й назад і виснажували пань не менше, як сопіни спека. Шепаровичева виграла хрещеного технікою проти О. Франко 6-3, 5-6 і 6-3 перевагою 5-ох голів. О. Струтинська побіла Нуну Говиківичівну 4-6, 5-2 і 6-2. М. Дмитріна побіла несподівано Шепаровичеву 4-6, 6-2, 6-4 бальонно-5-6 і 6-3 перевагою 5-ох голів. О. Струтинська, що правда, по дуже завзята і напружена гри 2-6, 6-6, 6-2. Стр. легковажила собі противницю, грава недбало, перемішала легкість злов'я і прогала, не зважаючи на кращий стиль гри, біг і волю.

В подвійній грі панів (деблю) професор Франк побіла легко пару В. Палія і Б. Федак 6-5, 6-1, а Старосольський Ю. і Рожанковський Я. побіли пару Прощина О. і Рожанковський Вол. 2-6, 6-1, 6-4. У фіналі перемогла молодша пара Франк 6-3, 6-3 і дістала нагороду. В мішаний гри п-ство Франк побіли пару Федаківна Д. — Прощина, а Шепаровичева з братом побіла пару Чучука — Дмитріна 6-4 і 6-1. Вкінці Франк побіли Федаків 6-3, 4-6 і 6-5.

Поза конкурсом грали пари панів і тим разом пані Шепаровичева і Франкова перемогли молоденьку пару Говиківичівна Струтинська 2-6, 7-5 і 6-0.

Мале число змагань і чудова погода уможливили тим разом перенести змагання і закінчити в назначений час після програми, хоч порядком злов'яну, не все вдержався. Рівень гри на загаль був доволі високий так, що слабші гравці не мали підстави ставати до якої-будь класи. Про перемогу рішав трієнг. Гравці з довгою і безперервною виправою опанували краще техніку, були витреваніші й вигравали. Цікава річ: вигравали не так сильними сервісами і стилемін драйвами, як радше паксуванням. Мистецем хитрування в Славо. По розмаху його руки різко можна пізнати, куди він хоче спрямувати свій шалений удар. Серву має він страшно остру, але часто неправильну; з корту замість зпоза корту і цього повинен відучитися. Другий удар він і Прощина подають часто з долу і це поєє стиль. Занадто часто допускають деба-аути, чого нема у старших гравців, особливо у підписаного. Бекенд у сеньорів добрий, у Палієва пенішій, як форгенд, переважно бекенд-чоп, лише у Саяка бекенд-драйв. З пань бекендом найкраще володіє Шепаровичева, Струтинська зовсім не вміє і боїться його. Побіливши сімля пань повинна пильніше тренувати низьку гру, з закрити раз на все український стиль з присудами. Сасик і Дрогомирський повинні арозуміти границю, де кінчиться наука в чужих, а де починається служба чужим богам і шукати дівря там, де вони вже тепер непевні, а не там, де їх ситуація безвладна.

З провінційних міст лише Коломия обісала кравці аматини, хоча знаємо, що з українські ситікарі і в Перемишлі і в Тернополі тай по інших містах. Чого-ж абсентують? Там до змагань ставється не ради бляшки, але ради спорту. Як провінція тепер іще не може побити столицю, то нехай учитьс я неї. Колись побивала! Давній змагання хоче влаштувати у себе Коломия і рушити за більшу справність і більше — вишів! Треба би стягнути на найбільшій змагання кінце гравця з Буковини і Закарпаття. Львів мусить уже раз нахвалити звязки з київськими і харківськими гравцями й або їх стягнути до Львова або тудя вислати наших мистців. Спорт є інтернаціональний і всюди має вешпортові полекші.

Тепер же деаірат до Сокола-Батька. В такім виді, як є, корти до змагань на ширшу скалю зовсім не нахажуться. Корти мають спад, треба його усунути, збільшити вибг, поставити стікову огорожу, сідала для публіки. Звідки фонди? Збільшити ціну, а гравці масовою фреквенцією повинні дати С-В. змогу перевести кожний алататій. Без них — школа запрошувати заграничних гостей, а без тих — ваш спорт ніколи не вийде на ширшу арену, але остане дугимковим

Т. Ф.

Лист до Редакції.

Проти наклепів „Селянського Пропору“.

Хвалюна Редакції! В „Селянськй Пропорі“ з дня 28, серпня 1927 (ч. 34) подано в дописовід заголовком „Башки Долішня, повіт Любачів“, що я, Степан Ждан, забрав голос за хлібоїдським згад. Звертаюся до Хв. Редакції з проханням помістити в „Діло“, що Степан Ждан, б. торговельний помічник, не то що не забрав голосу, але звелав на совіті нечестивих не був і не хоче тої партії знати. — З поважанням Степан Ждан. — Башки Долішня 7.IX. 1927.

Спростування.

В ч. 162 „Діла“ появилася допис з Голосенщини п. з. „*Mniejszości narodowe*“, в якому подано, що громадаський комісар у селі Тишківцях Гайтуняк Петро дав, як звичайно, печатку під польськими деклараціями за укрівістичною школою, наслідком чого українську до того часу школу в Тишківцях перейменовано на польсько-українську. На це заявляю, що я не є комісаром громади Тишківців, бо є від 1912 року правильним начальником громади. Заявляю рішучо, що я ніяких шкільних декларацій не стверджував і печатки не давав. — Тишківці, 1. вересня 1927. — Петро Гайтуняк, нач. громади.

Всі українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і поси-
лає дитину до чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

Нові книжки і видання.

ЖУРНАЛИ:

Національна Думка, ч. 9, вересень. Зміст: Д. Андрієвський: Засади організації. Д. У. Гинмен: Вілля будучності. В. Мартинець: Замітки для майбутньої конференції українських націоналістів. Ю. Гейда: Європа у відступі. Я. Береза: Де-кілька уваг про вибір звязки. О. Бойду-ник: Українські політичні партії перед війною.

Вісті з Лугу, ч. 8, 6. вересня. Зміст: Р. К. під Львів Як лічити попарення. Чудася. Повітове Лугове свято в Сколім. Розв'язування Лугів. З життя Лугів. Тим, що впали.

Світ Дитини, ч. 9, вересень. Зміст: По-вакація. Учитель занедужав. Василько в житті. Два приятелі. Золоте серце. До сонця. Орел та ворона. Наш садочок. Дві вибірки. Куш рожі. Про ріку Дністер. За-зубля-рябулька. В ліс на оріхи. Циган і циганята. Береза та вітер. Дріб Як люди поділилися правдою. Чого навчав Христос? Мудрець. Дві рожі. „Перекишались“. Малий герой. Мій городень. Загадки. Роз-в'язки загадок з ч. 6.

Молоде Життя, ч. 6, червень-вересень. Зміст: З поворотом. Мої враження з табору на Соколі. Готуйте свій виряд. С. Левинський: Стріла в Александрії. Е. По: Золотий Жук. Т. Довгаль: Он небо усміхається! З пластового світу. З нашого життя.

Український Філателіст. Місячник. Рік III, ч. 7-8. Зміст: Святослав Шрамченко: В справі марок Західної України. О. Зіновій Флюнт: З проблем української філателії. З філателістичного життя на Ра-даській Україні. Євген Вировий: Новий російський каталог українських марок (по нм.). Константин Свенсон: Останнє слово про нар. видання. Київ III, (по нм.). Українська філателія на виставі в Штра-сбургу. Дрібні всти. Нові марки. Члени Українського Обмінного Т-ва. Критика Я біографія. (Адреса „У. Ф.“: *Wien XVIII, Gersthoferstr.*)

Посмертні згадки.

Недавно тому урядове звідомлення рознесло по цілій станиславській єпархії сумну вістку, що не стало в живих о. декана Данила Бахталовського, пароха Столатона. Загал дієцезального духо-венства огорнув великий смуток і жаль, що немовлята смерть забрала ідейного душпастиря, великого народовця, людину високих душевних примет, оповитих оре-лом християнської праведности. Коли людина може діяти в житті до якогось ідеалу, то це вдалося досягнути покійному під кожним оглядом. Ось кілька слів про нього. Бл. п. о. декан Данило Бахталов-ський родився в Зборові 1856 р., де його батько був суддею. Четверо незаспокоє-них діточок і маму вдового лишили він. Найстарший Данило помагав мамі і бра-там, напружуючи у праці свої молодечі сили. До гімназії ходив у Бучачі до оо. Василія, а відтак до Бережан. В духов-нім семінарі у Львові належав до партії „народовців“, а оочорнений „руськими“ як соціаліст, був змушений залишити на якийсь час семінар: описав був пиячий змов туди, як дуктор своїх товаришів. У 1880 р. стає покійний співробітником у Конохах, а описав в Бережанах, де пе-ребує до року 1885. Відтак став парохом в Яблоніві, густинського деканату а зра-зом і настоятелем тогож деканату до р. 1912, коли то переходить на парохію Стомчатів, де його діяльність як душпа-стиря і громадянина досягнула свою куль-мінаційну точку. Тут і найшла його не-вмиома смерть.

Покійний був людиною рідких, гарних примет душі і тіла. Чистий характер, по-стійний, опертий на глибокій християнській справедливості. Серце благородне, повне любови до всіх, хто з потребою до нього приходив. Гордості в житті не знав ніколи, а своє батьківське серце отивав парохіянам, що в різних потребах лич до нього по поміч горнулися. Був незвичайно зразковим селянином, а в органі-

ЧИ бажаєте займаючої КНИЖКИ?

Замовте собі в Адміністрації „Діло“, Львів, Ринок 10, II. пов.

СПОГАДИ Е. ЧИКАЛЕНКА

Ціна всіх 3 частий 8 зол.

зайці церковних братів — це справжній мистець. Рік-річно дуже трудився коло устроювань у себе місії, а через це свою парохію підніс на високий шабель хри-стіянської моралі. Праця Покійного була безголосна, але така успішна, що його парохія була зразковою майже в цілій е-пархії. Був ширим українцем, народними справами живо інтересувався до останньої хвили життя, в всякій народній установі зразково розвивався у його парохії. Ду-же гарно виховав своїх діточок, з яких нині один посвятився для виховання у-країнської дітвори в Канаді (як член чина ізбавителя). З двох других синів один, як член чина ізбавителя, є на студіях за гла-ницею, а другий Корнело — теперішній папох Стомчатова.

Вічна пам'ять Покійному, що по герой-ськи трудився на тернистому шляху ту-земного життя! — Св'ящ. Марко Гіла.

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр під дир. П. Карабіневича:

Осеріяни: 16. IX. Дні нашого життя.
17. IX. Лень і ніч.
18. IX. Утоплена.
Боршів: 19. IX. Циганка Аза.
20. IX. Вихрест.
21. IX. Ой не ходи Грицю
22. IX. Дні нашого життя.
23. IX. Запорожець за Дунаєм.
24. IX. Лень і ніч.
25. IX. Утоплена.
Скала: 26. IX. Циганка Аза.
27. IX. Вихрест.
2-2 485
28. IX. Дні нашого життя.
Театр прийме до хору 2 сопрани і баса.

Позір Бережанщина! Дня 18, верес-ня 1927 (неділя) відбудеться велике По-вітове Лугове Свято в честь Івана Фран-ка в Бережанах. Зв'язується всіх Лугови-ків і Луговичок обов'язково явитися на святі, проситься всі освітні-культурні і економічні Товариства, а також Укра-їнське Громадянство взяти численну участь у нашому першому повосенному луговому святі. Збірна точка о год. 1-ій з полудня на площі Надія, почім похід на громад-ську площу на Адамівці, де відбудеться свято. По святі похід на гору Лисоню, де зложиться вінець на могили стрільців-героїв, промови, пісні читальничих хорів. За Повітовий Комітет Лугів в Бережа-нах: Д-р Михайло Західний голова, Осип Замощай член комітету. 516 1-1

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ в Тернополі відбудуться для 25. вересня 1927 в год. 4 пополудни в селі Мішанського Братства. Дневний по-рядок звичайний. Старшина Кружка. 517

Позір Ходорівщина! Дня 18, верес-ня 1927 р. в неділю в год. 2. попол. від-будеться Всенародне віче під голім небом на площі „Народного Дому“ в Хо-доріві, на якому зложеним буде зга-домлення про виследи виборів, що ді-ється з внесеними протестами та обгово-рена ратункола якія жертвам поліції. Крім місцевих референтів прибуває делегат зі Львова. Проситься о численну участь. — За комітет: Д-р Троян, М. Чопик. 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

30 ЗОЛ. коштує столове накриття на 6 осіб з хинського срібла у Мандала, Коперника 14. 1773 18-2

РОНЦІПІЕНТ з кількості провінціо-нальною практикою змінив місце за-няття від листопада. Зголошення слати до Адміністрації „Діла“ під „Самостійний працюючий“. 510 2-2

ВЛЮВІЦЯ в середнім віку, добра ку-харка і совісна, прийме педення до-му у самітної особи у Львові. Поручає о. Стефанович, Львів, вул. Чарницького ч. 26. 511 1-2

ТОРГОВЕЛЬНІ курси І. Гірш-шпрунга Личаківська 34 приймають вписи на новий 5-тимісячний торговельний курс для дорослих. Особний курс для абі-турієнтів. Стенографія і писання на ма-шинках. 521 1-2

ВІЖУТЕРІЮ, 30-ЛОТІ І СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятиків літ в цілій країні зв'язна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, Маріївська пл. 5. Купують брильянти, зо-лото, срібло, плачу найвищі ціни. За 21-2

225 Ціни приступні — слата ратани.

РОНЦІПІЕНТА рутинногого шукає ад-вокат на провінції. Зголошення пош-має Безплатне Бюро Посередництва Праці Львів, Ринок 10/II. 523 1-3

ПРОСВІТЯНИН і ділент хору гажав записи. Зголошення до Адміністрації під „непоборний“. 520 1-2

2-ПОВЕРХОВА каменіця відцова брала городчик при трамваї, вулиця Лича-ківська, до продажі за 5 тисяч дол. Гнат Куркова 24. 524 1-3

ПРИЙМУ на мешкання 3 паночків з ці-лим удержанням. Вроносська 10, I. пов. двері 7. 519 1-1

УЧИТЕЛЬКА близько Львова літ 37 вий-де заміж за учителя або державного урядника до літ 45. Зголошення до Адм-істрації „Діла“ під „Учителька“. 514 1-2

КУПУЙТЕ „Першу книжечку“ най-дешевший буквар. Найкраща метода. 515

АБСОЛВЕНТ філософії (цього року укінчив) прийме лекцію на час пізнього року при інтелігентній родині. Успіях: ціле удержання без доплати гро-шевої. Зголошення слати до Адміністра-ції під „Абсолютент“. 516 1-1

Будильники-годинники „Зелі“ „Джез“ (Jaz) прикрашені і звичайні найдешевше у найбільшій складі годин-ників Дембровський — Розважен-ський, Львів, Академічна 2 (Готель Жор-жа). — Догідні умови. — Власні роботи. 110 в 8-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудів

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

417 Переселення Рентгеном II-2

Магазин і робітня

КАРЛО ЦВИНАР

КРИВА 10 448 РУСЬКА 12 виконує всілякі жіночі і мужські футра по конкурентних цінах. 4-10

Підшвишки під костюми і пальці також в а таліну найдешевше продає Герман Штаубер 487 Львів — Боїнів 12. 4-5 Приватним цей сам опуст, що кравети

БУДОВИ НОВІ

надбудова і ре-конструкції бу-дівників світських і церков, пляні і кошториси виготовлює на найдогідніших умовах та найко-ротшому часі

Інж. ЛЕВ ЛЕВИНСЬКИЙ

архітект будівничий

Львів вул. СОДОВА ч. 3, II поверх

355 (бічна Потоцького.) 10-10

ЧИТАЙТЕ! НОВИНА!

Важне для шкіл! Появився друком підручник до науки співу (читання нот голосом) приурочо-лений до шк. програми навчання 4-5

Наука Сольфеджа

основана на народних мелодіях з текстом. — Зладив М. Кушій сем. учитель. Ціна зі звичайною пересилкою при-мірник 1'60 зол., поручено 2 зол. — Книгарня 25 проп. опусту. — Висо-лає за готівку або післяплатою М. Кушій Станиславів вул. Потічна 15. Проспекти на бажання даром. 518

Найбільша в краю фабрика дзвонів

Братів Фельчинських

в Калущі, вул. Свєцька ч. 14. 1. Перемишль, вул. Красівської ч. 63. відливає на замовлення дзвони гармо-нічні і поодинокі, а постійно удержує на складі знів 200 штук готових дзво-нів у вазі від 10 до 600 кг. 12-3